

13. Hetvened vasárnapja.ELJÖTT AZ ÓRA .

János 12,20 - 26

János 12,20 - 36

Mai ígénk öszeszűritett, rendkívüli híradás. Igazán rendk
kívülivé mégis azáltal lesz, hogy Jézus számára azt jelentik:
"Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az embernek Fia." El -
jött tehát az óra, amelyért testet öltött, amelyre egész éle-
tében készült, amelyre oly türelmesen és figyelmesen várt. E
mai alkalommal:

- I. kísérvük Megváltónkat a döntés órájában, és
- II. vizsgáljuk meg, miként kell nekünk is cselekednünk.

I. Jézus a döntés órájában.

1. Jézus és az idő. Ő nem az időtlenségben, hanem az idő-
nek teljességében jött el a földre. /Gal,4,4/ Evangéliuma hír-
detését is azzal az üzenettel kezdte meg, hogy betölt az idő.
/Mk,1,15/ Népének vezetőit intette: miért nem tudnak ítélni az
idők jeleiből. /Mt,16,3/ Nyilvánvaló, hogy Ő maga megítélte az
idők jeleit. S bár az egész Újtestamentum nem idézi a Prédiká-
tor 3,1-et, bizonyos, hogy Megváltónk tudta, hitte, élte, hogy
mindennek rendelt ideje van.

2. Jézus és az óra. Az időt nemcsak a maga teljességében
szemlélte, hanem részleteire is nagyon ügyelt. Tudta, hitte,
hogy a "teljes időn" belül minden részletnek megvan a maga órá-
ja. Milyen következetesen és megingathatatlanul ügyel arra,
hogy nem jött még el az ő órája a kánai menyegzőben /Jn,2,4/,
Galileában atyjafiai között /Jn,7,6/, a jeruzsálemi templom-
ban /Jn,7,30/ és a kincstartó helyen /Jn,8,20/. Újra és újra
megismétlődő refrén: "Nem jött még el az én óram". Most hangzik
el ajkán először a nagy bizonyosság: "Eljött az óra..." Ezzel